

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΕΛΙΣ

Τὸ Πάνθεον τοῦ Πολέμου

Εἰς τὸ Παρίσι ἀγεγείρεται μεγαλειῶδες Πάνθεον τοῦ πολέμου, δῆπος ὅταν ἔγκαιριασθῇ ἡμῖν ὑπογραφῇ ἡ εἰρήνη. Στρατιὰ καλλιτεχνῶν ἐργάζεται ἀπὸ διείσις. Τὸ οἰκοδόμημα εἶναι Ἑλληνικοῦ χαρτοῦ, τὸ κυριώτερον δὲ μέρος ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓν Πανόραμα κυκλικὸν μὲ 180 μέτρων περιμετρον' καὶ μὲ ἔξωστην εἰς δύο πατώματα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσαρας διαδοχικὰς σκηνὰς σχηματιζόντας πελώριον δακτύλιον καὶ περιλαμβανόντας ὅλα τὰ μέρη, εἰς τὰ δυοῖς συνήφθησαν αἱ σπουδαιότεραι μάχαι. Εἰς τὸ μέσον ὑφοῦται περιλαμπρος Νίκη κύκλουμένη ἀπὸ ὄμιλωματα ἥρωών, πέντε χιλιάδες προσθόποραφῶν ὁξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ἀξιωθέντων τιμητικῶν διακρίσεων, ἀντικρὺ δὲ τῆς Πινακοθήκης τῶν Γενναίων ὁρθοῦται μεγαλοπερῶς τὸ Μνημεῖον τῶν Πεσόντων πρὸ τοῦ δυοῖς γυνὴ μελανειμονοῦσα προσεύχεται. Ἡ ἀνέγρευσις τοῦ Πανθέου ἐστοίχισεν 1,000,000 φρ.

Αὐτοκτονοῦν τὰ πτηνά;

“Υπάρχουν παραδείγματα αὐτοκτονίας τῶν πτηνῶν. Ἰδού ἔν?

“Ο περιφρύμος σύνθετης Σαΐν-Σιέν εἰχεν ἔνα σπουδάτην ἐντὸς κλωβοῦ· ἀλλ’ ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑποφέρῃ τὴν αἰγιαλωσίαν. Ἐξηγείτο εἰς ματαίας ἀποπειρας νὰ ἐκφύγῃ τῶν συρμάτων. Ο σπουδάτης ἐπινήγει τὸ δοχεῖον τοῦ νεφοῦ. Τὸν εὔδογον νεκρόν μὲ τὸ κεφάλι βυθισμένον ἐντὸς τοῦ ὄντος. Ἡ στάσις τοῦ σώματος ἐντελῶς ἀφίσικος, ἀπέκλειε πᾶσαν ὑπόθεσιν δυστυχήματος.

Ἡ τραυματισμένη Μητρόπολις.

Διὰ τὴν Μητρόπολιν τῶν Ρέμις τὴν ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν ὀβίδων σκεδόν καταστραφεῖσαν, ἐγγάρφησαν πολλά. Ἡ καταστροφὴ ἐν τούτοις δὲν εἴνε τοιαύτη, ὥστε ν' ἀποκλείεται ἡ ἐπιδιόρθωσις. Ἀλλὰ πρέπει νὰ γίνῃ τοιαύτη ἡ νὰ μείνῃ ὡς ἔχει; Ο Ροντέν εἰχεν ἀποφανθῆ ὅτι πᾶσα ἐπιδιόρθωσις τῆς Μητροπόλεως θὰ ἥτοι ἰεροσούλια. Νὰ μὴ θυγῆθῃ καὶ νὰ καταστῇ προσκύνημα — ἀπέρι τῆς ἰδέας αὐτῆς ἐκπρόσθη καὶ ὁ Ροστάν, ὁ Βεράρεν, ὁ Ριστέν. Ὁρθότατα δὲ παρατηρεῖ ὁ ἀρχιτέκτων Ζουρντάιν: «Οὐδεὶς θὰ ἐσκέπτετο ν' ἀποτελείση μίαν ἱμιτελή τραγιδίων τοῦ Αἰσχύλου, νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἡκρωτηριασμένην Ἀφροδίτην τῆς Μήλου, νὰ προσθέσῃ κεφαλὴν εἰς τὴν Νίκην τῆς Σαμοθράκης. Διατί λοιπὸν νὰ ἐπιδιορθωθῇ ἡ Μητρόπολις τῆς Ρέμις; Τὸ σεβάσμιον αὐτὸν φάσμα πρέπει νὰ παραμείνῃ εἰς ἥν κατάστασιν ὑπάρχει.»

“Ἀντιθέτου γνώμης εἰνε ὁ συγγραφεὺς Λαβεδάν καὶ δήμαρχος τῆς Ρέμις.

Φωτογραφίαι καὶ ὑποδήματα.

Τὸ μόνον πρᾶγμα ποῦ δὲν ἐπιδέχεται λογικὴν εἴνε ἡ μόδα. Περιεργότάτη εἶνε ἡ τελευταία Ἀμερικανικὴ μόδα, καθ' ἧν Ἀμερικανίδες ἐνεφανίσθησαν εἰς κοσμικὴν συγκέντρωσιν φέρουσσαι ἐπὶ τῶν ὑποδημάτων των . . . φωτογραφίας προσφιλῶν των προσώπων. Ο γεωτερισμὸς δὲν εἴνε βέβαια πολὺ κολακευτικὸς διὰ τὰ πρόσωπα, τὰ ὅποια κατεβιβάσθησαν ἔως ἐκεῖ. Ἄγ

ἐπεκταθῆ ὁ συριπός αὐτός, θὰ καταργηθῆ καὶ ἡ τραγάσις «Σὲ γράφω στὰ παπούτσια μού».

Οικλα ἀντιμικροβιακή.

Ο δόκτωρ Κάνγτις ἐν Χριστιανίᾳ καταγίνεται πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν κατασκευὴν οἰκίας, ἐν τῇ ὅποιᾳ ἡ εἰσχώρησις μικροβίων νὰ είνε τελείως ἀδύνατος. Ἐχων ὡς ὑπόδειγμα τὴν ἐν Υοκοχάμᾳ διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν κατασκευασθεῖσαν ὑπὸ ιατροῦ τινος οἰκίαν, ἐπολλαπλασίασε τὰ προληπτικὰ μέσα, ἐγκαταστήσας εἰς τὰς διόδους τοῦ ἀέρος ἐν τοῖς δωματίοις συσκευάς περιεχούσας διαλύσεις ἀλάτων καὶ διαφόρων ἄλλων ὑγρῶν, ἀτινα ἐπέζουν θέσιν παγίδων τῶν μικροβίων.

Ο κινηματογράφος καὶ τὰ παιδία.

Φαίνεται ὅτι ἐπίκειται ἡ ληψις νομοθετικῶν μέτρων κατὰ τοῦ κινηματογράφου, διὰ νὰ παύσῃ νὰ γίνεται διάσκαλες τοῦ ἐγκλήματος μὲ τὰ διάφορα ἀστυνομικὰ δράματα. Εἰς τὴν Παρισινὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν δὲ νομικὸς κ. Παῦλος Νουρισόν τοῦ Κινηματογράφου ἐπὶ τῆς Νεολαίας». Ο κ. Νουρισόν, μὲ πειστικοτάτας παρατηρήσεις καὶ ποραδείγματα, κατέδειξε πόσον δλεθρία εἰλεῖς ἡ ἐπίδημος τῆς ὁδόντος ἐπὶ τῶν παιδίων καὶ ἐποιεῖται τὴν ἀνεπίκρεταν τῶν νομοθετικῶν μέτρων πρὸς πυροφύλαξίν των, καταλήγοντας δὲ ἐξήγειται ν' ἀπαγορεύεται ἡ προβολὴ ταινιῶν ἀστυνομικῶν ἡσούκιν, αἵτινες ἔξπιτουν ἐπικινδύνως τὴν παιδικὴν φυτασίαν.

Ἀνδρικὴ κακογλωσσιά.

Οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν διακρίνονται πολὺ - πολὺ διὰ τὴν γαλανταρίαν των. Συνηθίζουν νὰ λέγουν τὴν ἀλήθευσιν καὶ πρὸς τὸ ὡραῖον φύλον, χτυπητὰ καὶ τσεκουράτα. Ἀκούσατε, ἐπὶ παραδείγματι, τί ἔφαλε τὸν Ἀμερικανίδων ὁ κ. Κάρολος Σάιου, καθηγητής τῆς φιλοσοφίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Νέας Υόρκης: «Ἡ γυναῖκα, εἰπεν εἰς ἔνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα μαθήματα του, δὲν ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον προσωπικότητα, ίκανην διὰ μιγάλας θυσίας καὶ δι' ἔργα ἀλτρουϊσμοῦ. Ως ἐκ τούτου, οὐδέποτε εἰλεῖ δυνατόν νὰ φύσωθῇ μεταξὺ τῶν τοιαῦτων τὸ αἰσθητικὰ ἀληθημοῦς καὶ εἰλικρινῶν φιλίας. Ἡ ματαίοδοξία, ὁ ἐγγυησμός, ἡ ἀκατάσχετος τάσις πρὸς κακολογίαν, ἡ ζηλοτυπία δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ἀνάπτυξιν τοιούτου αἰσθήματος. Αἱ γυναικεῖαι λέσχαι, αἱ καθημηρειῶν πολλαπλασιαζόμεναι εἰς τὰς Ἡνωμ. Ποιτείας, ἔχουν μεταξὺ ἀλλοι καὶ τὸν σκοπὸν νὰ ἀναπτύξουν τὸ αἰσθητικὰ τῆς φιλίας μεταξὺ τῶν γυναικῶν. Ματαία ὅμις προσπάθεια. Διότι οὐδὲν ἀπολύτως δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν γυναικείαν φύσιν. Μέσα εἰς τοὺς ἀσπασμοὺς ποι ἀνταλλάσσουν μεταξὺ των αἱ γυναῖκες, ἔνας βαθὺς παρατηρητής διακρίνει τὸ μῆσος».

“Αφοῦ τέτοια πράγματα λέγονται διὰ τὰς Ἀμερικανίδας, αἱ δύοις θεωροῦνται ὡς ἐξαιρετικαὶ γυναικεῖς τὶ πρέπει νὰ λεχθῇ διὰ τὰς ὄμιοφύλους των τοῦ Παλαιοῦ κόσμου;